

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Fiului risipitor

Bat, și intru în cetatea cuvântului Meu și las carte cu trimitere spre cei ce ascultă să-Mi fie fii cu naștere de sus peste ei. Cartea Mea este deschisă ca să Mă așez în ea și să Mă împart celor ce știu taina nașterii de sus, dăruindu-se prin ea lui Dumnezeu cu noua lor viață.

Fiilor, fiilor, deschideți învățaturii sfinte! Apropiați urechea spre izvorul Meu de cuvânt. Vă întreb ca un Păstor milos și sfios: voi știți taina și lucrarea nașterii de sus? O, cum se poate naște de sus cel ce voiește aceasta peste el? Cel ce s-a născut de sus știe să-Mi răspundă. De știut ar mai da să știe cei ce se vor a fi copii ai acestui popor, dar ca să fii copilul Domnului trebuie să-L ascuți pe El, și puțină veghe arată a avea cel ce Mă știe venind și învățând un popor în vremea aceasta, care ține sub ispitele ei toate noroadale de pe pământ, toate, că se iau, unul de la altul iau oamenii duhurile ispititoare, duhul încântării, duhul trufiei, duhul care rățăcește lumea, duhul lumii desfrânate, duhuri care au pe satana de stăpân, și care țin lumea departe de Dumnezeu.

Voi, cei ce-Mi sunteți sprijin ca să vin cuvânt în carte, răspundeți-Mi voi, o, fiilor copii! Spuneți voi cum se poate naște de sus cel ce se voiește fiu al acestui popor. Eu, Domnul, vă așez pe voi în sfat cu Mine în cartea Mea și binecuvintez grăirea voastră cu Mine, fiilor. Amin.

— *Vine pe pământ nașterea din nou a lumii, vestită acum două mii de ani că va veni, și face Domnul trezirea prin glasul cuvântului Său. Taina și lucrarea nașterii de sus vine cu cuvântul Domnului peste pământ, iar cel care aude de la Domnul și împlinește voia cuvântului Său cu ascultare deplină în toată clipa, cu toată grija și veghea, acela primește nașterea de sus, având apoi atenția să nu cadă din ea, să nu desființeze de peste el împlinirea cuvântului de sus, iar celelalte îndatoriri le împletește prin ascultare, cu voia cuvântului de sus, care cere jertfă și trăire. Stând în curțile cetăților Domnului, cei născuți din cuvântul Său nu se poartă ca niște proprietari, ci ca niște administratori mereu treji, mereu la datorie pentru toate lucrările din cetate. Și precum proorocul Daniel se culca și se scula cu grijă ca să aibă veghe pentru treburile împărăției sub care viețuia ca rob, nu ca fiu, la fel și fiii poporului Domnului să fie pentru toate lucrările Împăratului lor, Dumnezeu, călăuziți fiind de duhul și lucrul ascultării prin cuvântul cel de sus, care vine ca să fie împlinit de cei supuși Domnului pentru nașterea din nou a lor. Amin.*

— O, luați aminte, voi, cei ce vă știți și vă credeți fii ai acestui cuvânt, că Eu, Domnul, aștept de la voi ascultare de cuvântul Meu de peste voi. Aceasta este taina și lucrarea nașterii din nou, căci trebuie naștere din nou, viață înnoită, nu tot așa cum a fost ea până la venirea voastră spre Domnul. Scris este că dacă toate poruncile vieții le împlinește omul, dar calcă peste una din ele, acela este vinovat față de toată legea poruncilor, căci una de la alta iau viață poruncile vieții, și nu este altfel această împlinire, nu se poate știrbi din ea, și ca să nu fie omul vinovat.

Și iată, fiilor, avem în această duminică zi de învățătură din Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani. Din cei doi fii ai unui tată s-a ridicat unul din ei și s-a anunțat că va ieși din ascultarea de părinți și va merge spre plăcerile vieții vremelnice, care-l atrăgeau tot mai mult, nemaigândind că va pierde într-o zi bucuria acestei vieți, care l-a cerut spre ea și spre desfrâu ei, ca să fie trezit apoi prin suferință și prin lipsuri și să-și vadă păcatul ieșirii de sub supunere și să se aplece spre pocăință și spre viață umilicioasă, ca ispășire pentru duhul rățacitor sub care s-a lăsat atras, și pentru care tot timpul apoi s-a rușinat și s-a umilit ca un nevrednic de dragostea cea din spre părinți, ca un miluit lovit de pedeapsa nesupunerii și a neascultării de legile vieții.

O, popor care-Mi auzi cuvântul, el trebuie și împlinit ca să te numeri între cei ce ascultă de Dumnezeu pentru naștere de sus și pentru îndeletniciri sfinte pe pământ. Îți amintesc în ziua

aceasta cum am învățat Eu acest popor să meargă pe calea cu lumină pe ea, cu fii care luminează prin ascultare, așa cum am ascultat Eu de Tatăl și am fost lumina lumii atât cât am stat în mijlocul ei lucrând împărăția cea de sus înaintea oamenilor pe pământ. Fiul care s-a dus să-și destrame viața a ieșit din ascultarea îndeletnicirilor sfinte și s-a vătămat cu totul, și toate s-au ridicat împotriva lui apoi. Te învăț acum, cu răbdare te învăț ce viață se cere de sus pentru cei care dau să-Mi fie fii prin ascultare, și care nu dau de scris diavolului, căci pe jumătate numai, o, nu se poate naștere din nou, nu se poate așa peste fiii lui Dumnezeu, a căror lucrare este ascultarea, în vreme ce ei nu se cred împliniți în ascultare, sau învățați ca să nu mai învețe povețe noi.

Pun acum în carte toată rânduiala cea pentru fii, datoria cea de fiecare zi din săptămână, lucrarea cea de seara până seara, și toate ni le vom aminti și vom înnoi rânduiala cea pentru sfinți. Iar pentru neascultare nu încap îndreptățire, căci îndreptățirile îi învinuiesc pe cei ce le nasc, iar diavolul își strânge rod bogat și tot își strânge de la cei ce încă nu s-au născut de sus pentru viață supusă, viața cea pentru fii.

O, fiilor, o, fiilor, așezați-vă înaintea Mea și luați în urechi, luați aminte ca să învățați și ca să împliniți apoi lucrarea cea pentru fiii cuvântului Meu, cuvântul din care ei s-au născut sau se nasc în vremea aceasta, vremea Mea pe pământ cu oamenii, cu cei ce ascultă de Domnul.

Mai întâi trebuie să vă spun că fiecare zi începe de seara, fiilor. Vă amintesc de Scripturile facerii, când Dumnezeu lucra și număra zilele facerii și spunea: «*Și a fost o seară și a fost o dimineață: ziua întâi*» și apoi ziua a doua, a treia, și până la capătul zilelor facerii, începând cu ziua întâi, ziua când Domnul a rostit cuvânt și a zis: «*Să fie lumină!*». În mijlocul întunericului adâncului, când încă nu era tocmit pământul a zis Domnul să fie lumină, și a fost lumină la cuvântul Domnului, și a despărțit apoi Domnul lumina de întuneric și a numit-o ziua, iar întunericul l-a numit noapte, și a fost zidită ziua întâi, și a fost o seară și a fost o dimineață, ziua când s-a făcut lumina, și toate au fost zidite cu lumina Domnului, și fiecare zi a avut lucrarea ei la facerea lumii.

Începem învățătura cea pentru ziua întâi. Ea începe odată cu seara, întâi seara, și apoi dimineața ei cea de până a doua seară. În seara zilei a șaptea începe ziua întâi a săptămânii, ziua de duminică, după limba popoarelor de pe pământ. Cel ce este născut din nou, de sus, acela trebuie să lucreze și el lumină ca și Dumnezeu în ziua aceasta. I-am învățat pe cei ce Mă aflau în acest cuvânt și le-am spus să nu întârzie intrarea în ziua întâi a săptămânii, când neamul creștinesc are împărțit de la Domnul, Cel înviat dintre cei morți în zi de duminică, ziua învierii, hotărâtă pentru neamul creștinesc zi de sărbătoare și de slavă, zi în care nu se săvârșesc îndeletniciri pământești, ci numai laudă Domnului, cumințenie, umilință, milostenie, milă, cercetare frățască, înviere și Duh Sfânt lucrător prin biserică, așa cum ucenicii Mei cei de acum două mii de ani au învățat de la Mine să facă și să stea înaintea Domnului adunați ca frații și cercetând cele ale bisericii, ale turmei creștine, slujind cu slujbă sfântă prin Duhul Sfânt lucrător prin har, iar la răsăritul soarelui zilei a doua, creștinii poporului cuvântului Meu se ridică și îngenunchează cu trupul și cu duhul și-și încredințează Domnului lucrarea zilei lucrătoare, prima zi de lucru, fiilor.

Ne întorcem la lucrul zilei întâi din săptămână și intrăm în odihna ei odată cu semnul soarelui în asfințitul de sâmbătă, când trebuie să fie pregătiți fiii lui Dumnezeu pentru intrarea în ziua de duminică. După clipe de rugăciune cu umilință și cu slavă aduse Domnului se strâng frații și bate clopotul pentru așezarea la masă și se pun bucate pe masă, și Domnul este chemat să binecuvinteze bucatele și frații. La masă se cântă Domnului și sfinților și se pun învățături sfinte pentru hrana sufletului odată cu hrana cea pentru trup. Se ridică masa, care are bucate cu untdelemn pe ea, iar mersul la culcare pentru odihna trupului are în lucrare aplecare înaintea Domnului pentru umilința inimii, pentru curățirea greșalelor, dacă ele s-au ivit cumva prin cuvânt sau prin purtare, și, cerând Domnului pază de îngeri, merg spre odihnă frații până aproape de miezul nopții, când se ridică din așternut și stau înaintea Domnului, cu Domnul în grăire și în cântare de slavă și de mulțumire, și iarăși merg spre odihnă până iar se ridică spre rugăciunea cea de la miji-

tul zorilor și spre slujba sfintei liturghii, așa cum în mijlocul poporului Meu s-a așezat ea mai înainte de răsăritul soarelui, când liniștea nopții aduce pacea și negrija pentru celelalte griji de zi, iar cei ce se împărtășesc zi de zi în vremea slujbei jertfirii Mielului Tatălui, aceia au partea aceasta de două ori în ziua întâi a săptămânii, căci ea începe odată cu asfințitul soarelui de sâmbătă și se sfârșește cursul ei la răsăritul soarelui de luni, și așa încep ei îmbrăcați în Hristos lucrul zilei de luni cu toate grijile care încep a fi împlinite peste cetate.

Ziua de luni se începe cu ridicarea din așternut, cu înviorarea cu apă a feței și a inimii, cu strâns apoi la cântare și la rugăciunea de dimineață, apoi cu sfatul pentru îndeletnicirile zilei, și toate până când soarele își arată semnul asfințitului, și când mai înainte de asfințit iarăși frații stau înaintea Domnului pentru ceasurile de seară ale rugăciunii creștinești. Vine apoi asfințitul, și toți la glasul clopoțelului merg la masă și gustă cu rugăciune și cu cântare bucate fără untdelemn și fără vin, iar apoi, îngrijindu-se de terminarea treburilor zilei ca să fie ele împlinite, merg spre odihna trupului cu rugăciuni și cu cântări sfinte și se odihnesc apoi pentru ridicarea de la miezul nopții întru întâmpinarea Mirelui, Care vine în cetate și umblă prin ea peste tot în vremea odihnei fraților, cercetându-i pe ei și cetatea, căci Domnul rămâne în ascuns de ochii fiilor, așa cum este scris, iar noaptea Își cercetează fiii și toată cetatea.

La semnul asfințitului de luni începe ziua a treia, ziua de marți, la fel cu îndeletnicirile zilelor săptămânii, dar când frații se hrănesc cu bucate cu untdelemn, dacă vor, și aceasta în timpul zilei, mai înainte de asfințit, ca nu cumva să se cheme că este pe masă mâncare cu untdelemn pentru ziua de post care urmează să înceapă odată cu lăsarea serii. În zi de marți între răsărit și asfințit se spală rufe, se coase straie, se calcă pânză, se lucrează cu unelte în atelier și în grădină, se fac lucrările cele de multe feluri ale întreținerii cetății și toate celelalte treburi, ținându-se seama de orele rugăciunii cu priveghere și de toate îndeletnicirile sfinte, împletite cu cele ale treburilor trupesti, și vine seara și se mănâncă înainte de asfințit, iar apoi rânduiala pentru zi de post, ziua de miercuri, când după toată lucrarea de zi se mănâncă apoi după asfințitul zilei. La fel treburile gospodărești se lucrează și în această zi ca în celelalte zile de lucru.

Ziua de joi are aceeași lucrare ca și ziua de marți, la fel și pentru hrana frățească de pe masă, iar la asfințitul zilei se ține seama că ziua de vineri, începută la asfințitul de joi, trebuie păstrată fără să se spele rufe, fără să se coasă pânză și haine, fără să se calce pânză, căci ziua cea mai mare între zilele de post din săptămână este cea mai ajutoare creștinilor frați, că de mult ajutor ceresc au nevoie ei în toată vremea, și trebuie recunoștință să fie pentru toate cele de sus dăruite și ținute în cinste și după datină, căci Eu în ziua aceasta am murit pe cruce pentru fiecare om.

În fiecare zi de post nu se pune untdelemn în bucate decât dacă îndrumarul creștin arată semn de dezlegare de untdelemn și vin pentru vreo sărbătoare mai mică sau mai mare, față de celelalte zile lucrătoare, dar bine este să fie ținută și vremea cea cu post și să se mănânce spre asfințit cu untdelemn, căci trebuie post și rugăciune împotriva năvălirilor diavolești, fiilor, că altfel nu se depărtează diavolul de cei ce nu au orânduie sfinte peste viața lor cu Domnul.

Iată ziua de sâmbătă, ea este închinată celor adormiți, care se odihnesc spre învierea lor dacă au lucrat cu Domnul pe pământ, iar pentru ei în ziua aceasta se fac pomeniri, se fac pomeni, se fac rânduie sfinte pentru ei. Apoi în această zi se pregătesc creștinii cu sufletul și cu trupul pentru întâmpinarea zilei Domnului, care începe odată cu semnul asfințitului de soare al sâmbetei. Până la acest semn ei își deretică treburile de sâmbătă, curățenie peste tot ca în cer, în case, în curți, în grădini, trupesti și sufletește curățenie peste ei, statul la masa de prânz pentru pomenirea celor adormiți, urmând apoi rânduiala cea pentru rugăciunea creștinească, și apoi masa de seară, împletită cu mulțumirea adusă Domnului pentru sprijinul ceresc cel de toată săptămâna.

În toate zilele săptămânii lucrarea cea sfântă întru toate și între frați este ceea ce îi dovedește pe ei fii ai lui Dumnezeu, ca și jertfa asemănătoare la toți, nu unii mai mult, iar alții mai puțin, dacă le stă în putere aceasta, căci ochii Domnului sunt deschiși spre cei ce fac voia Lui și porun-

cile vieții în toată clipa, și nimic nu este greu dacă este credincioșie prin iubire și prin viață sfântă cu Domnul pe pământ.

Peste toate câte au fost amintite și puse în carte pentru fii, o, trebuie grijă mare pentru sfințenie, sfințenia duhului, a sufletului și a trupului, măi fiilor, dacă voiți să fiți numărați între fiii acestui popor, prin care Eu, Domnul, voiesc să fac oprire satanei, amăgitorul cel de peste oameni șapte mii de ani, de când Eu, Domnul, l-am zidit pe om, fiilor. Altfel de viață, o viață știrbită de îndeletnicirile sfinte este o viață risipită, peste care diavolul are putere, are intrare, și iată, mari îndatoriri au cei care le-a fost dat să afle râul cuvântului Meu din zilele acestea.

O, fiilor, o, fiilor, să am și Eu popor pe pământ, să am și Eu dreptul, nu numai satana să aibă tot și peste tot prin cei ce fac voia lui, uitând ei de Domnul, Făcătorul lumii. Să vă am ai Mei voiesc, dar dacă și voi voiți să fiți în fiecare zi așa cum este în poporul Meu rânduiala cea pentru sfinți. Cei sfinți nu se uită să-și vadă trupul, și nici unii altora. Așadar, rânduială sfântă este aceasta, iar altfel de rânduială este pentru cei desfrânați, și care nu se trezesc oricum, decât prin biciuire, prin suferințe care curăță de căutare după plăceri trupești.

Fiți sfinși între voi și înaintea Mea și a sfinților Mei, fiilor. Nu uitați de ochiul Meu de peste voi, cu care mereu vă măsoar statura și ascultarea. Am și altele să vă amintesc și să vă învăț pentru ca să puteți fi fii ai poporului cuvântului Meu, care naște de sus omul, numai să se lase el spre nașterea cea nouă.

Nu uitați, nu uitați să fiți smeriți, fiilor. David avea firea inimii formată pentru a primi umilirea cea pentru umilință, iar când l-a defăimat Șimei, a primit ca de la Domnul, ca pe o povață de smerenie de la cel batjocoritor asupra lui. Creștinii Mei însă nu au forma, nu au împlinirea, nu au pocăința în lucrarea lor în vremea probării staturii lor, și doare la Dumnezeu după atâția ani de povață scumpă, împărțită lor din cer.

O, nu uitați, nu uitați să fiți curați la inimă și la cuvânt. Nu clevetiți, fiilor, dar nu numai atât, ci fiți atenți cu cei clevetitori, căci David spunea: *«Pe cel ce clevetea în ascuns pe aproapele său, pe acela, Doamne, l-am izgonit»*.

Trebuie îndeletniciri sfinte, nu clevetire, nu vorbiri de rău. Iar voi, cei care trimiteți încă spre fiii cetății Mele apăsări și ispitiri, defăimări cu care să loviți, o, nu-i mai încercați voi cu pornirile voastre, ale neliniștii voastre. Aveți destule păcate de iertat la Dumnezeu. O, nu vă mai adăugați păcate, nu mai vicleniți de departe, din părți asupra lor, căci scris este: *«Cel ce n-a viclenit cu limba sa, acela va sta lângă Domnul»*, dar voi ați viclenit, fiilor, ați învinuit pentru voi înșivă, și de aceea ați fost trași în lături de lucrarea lui satan. O, treziți-vă, umiliți-vă, faceți-vă rost de cuminenție, de iertare, de împăcare cu Domnul, că vine ziua răspunsului, nu uitați. Luați ca pildă pocăința fiului risipitor de viață sfântă lângă tatăl său și aplecați-vă capul cu umilință spre Domnul și luați peste voi puterea și purtarea îndeletnicirilor sfinte, ca să vă vadă Domnul îndreptarea și mintea cu umilință în ea. Vorbirea de rău și duhul judecății, acestea împietresc și îndobitocesc mintea celor ce fac așa păcate, de care trebuie să scăpați dacă voiți iertarea rățacirii voastre de Domnul, iar dacă Eu văd aplecare și ascultare pentru sfințenie voi fi drept cu voi în ziua Mea de slavă, fiilor.

Am dat în ziua aceasta înnoirea cea sfântă a învățăturilor Mele pentru cei ce sunt sau vor să fie fii ai poporului cuvântului Meu, sfinți ai Domnului pe pământ între oameni. Voi sta în mijlocul vostru cuvânt, fiilor. Vine vremea postului și trebuie pregătire. Voi sta apoi mereu cu voi în cuvânt până la ziua praznicului învierii Mele, și apoi iar și iar. Izvorul curge, curge mereu și când nimeni nu însetează să vină să bea din el. Așa și Eu voi cuvânta, chiar dacă puțini vor lua din gura Mea cuvânt și vor prinde vlagă și viață de sus în ei.

O, ridicați-vă ca să puteți, fiilor, și ca să mergeți cu Mine pe cale după datina sfinților. Stați departe de lume, de duhurile și de trupurile ei, că lumea e murdară, iar voi trebuie să fiți sfinți, sfinții Domnului, și voi fi în mijlocul vostru mereu cuvânt cu putere, și voi veți putea și veți asculta, veți putea, veți putea, pentru Mine cu voi veți putea, o, fiilor. Amin, amin, amin.

22-01/04-02-2018